

صدام و اعدام باقر صدر، سلمان و اعدام باقر نمر

هر چه ماهیت عقب مانده حکومت پوسیده سعودی روشن تر و شاخص های دموکراسی و انتخابات در ایران پر رنگ تر شود سخن ما نیز در جهان شنیدنی تر جلوه می کند و خون شهید باقر نمر نیز از جوشش نمی افتد.

به گزارش آران نیوز: اقدام حکومت عربستان سعودی در اعدام شیخ باقر نمر روحانی بلند مرتبه شیعیان این کشور، یادآور رفتار صدام حسین در اعدام آیت الله سید محمد باقر صدر و خواهرش- بنت الهدی- در اواخر فروردین 1359 است. نزدیک به 36 سال قبل حکومت وقت عراق که در کنترل حزب بعث و بیم ناک گسترش شعله های انقلاب تازه پیروز شده در ایران به عراق بود، اقدام به اعدام سید محمد باقر صدر و خواهرش کرد و 5 ماه بعد نیز به ایران یورش آورد. در آن زمان اما این خبر تنها در ایران بازتاب گسترده داشت و در عراق سانسور شد و رسانه های جهان نیز چندان توجهی نشان ندادند.

اکنون اما در همان ساعات اولیه خبر اعدام شیخ نمر در سراسر جهان منتشر شده و سازمان های مهم حقوق بشری واکنش نشان داده و این عمل زشت را تقبیح کرده اند.

بر این اساس می توان گفت به رغم شباهت اعدام باقر صدر به دست صدام حسین و باقر نمر به دستور ملک سلمان تفاوت هایی نیز وجود دارد که هیچ یک به سود حکومت سعودی نیست:

نخست این که همان گونه که گفته شد سرعت اطلاعات اخبار هرگز مانند امروز نبود. در اواخر فروردین 59 خورشیدی اعدام باقر صدر به خبر اول جهان تبدیل نشد اما اکنون و در نیمه دی ماه 94 اعدام باقر نمر به خبر اول رسانه های منطقه بدل شده و در زمره مهم ترین اخبار جهان است.

دوم این که صدام تظاهر دینی و مذهبی نداشت و اساسا حزب بعث در عراق و سوریه بر پایه نژاد عربی و نه مذهب و فرقه پایه گذاشته شد.

پادشاه سعودی اما خود را «خادم الحرمین الشریفین» و خدمتگزار همه مسلمین می داند و اعدام شیخ نمر با این داعیه تعارض دارد و نزد مسلمانان جهان پذیرفتنی نیست که رییس حکومتی که خود را میراث دار پیامبر گرامی اسلام می داند و مسوولیت بیت الله الحرام و مسجد النبی را بر عهده دارد یک روحانی مسلمان و هم باور 200 میلیون شیعه را به قتل برساند.

نکته سوم این که حکومت بعث عراق 5 ماه قبل از تجاوز به ایران سید محمد باقر صدر را اعدام کرد و از این رو نگران واکنش مستقیم و قابل لمس ایران نبود و به عکس آن را هشدار به تهران تلقی می کرد. اکنون اما حکومت سعودی در حالی دست به این اقدام جنایت آمیز زده که در عرصه های مختلف درگیر است. از یمن تا بحرین و از سوریه تا لبنان. بنا براین چنانچه برنامه ای برای تلافی وجود داشته باشد عرصه اجرای آن می تواند گسترده باشد.

چهارمین تفاوت که به زیان حکومت سعودی است این است که صدام حسین با سوء استفاده از بحران در روابط ایران و آمریکا و در حالی که 53 نفر از کارکنان سفارت این کشور در تهران گرفتار و گروگان بودند باقر صدر را به شهادت رساند.

اکنون اما اعدام شیخ نمر در زمانی اتفاق افتاده که ایران و غرب بر سر مناقشه هسته ای به توافق رسیده اند و هر چند روابط تهران و واشنگتن همچنان برقرار نشده اما تنها در سال 2015 وزیران خارجه دو کشور ده ها ساعت رو در رو گفت و گو کردند و همین تازگی ها تا کنگره آمریکا درباره محدودیت سفر طرحی علیه ایران تصویب کرد جان کری نامه ای برای جواد ظریف نوشت و آن قدر که برای وزیر خارجه ایران اعتبار و احترام قایل است برای عادل جیبیر وزیر خارجه سعودی نیست.

پنجمین و مهم ترین تفاوتی که باز به زیان سعودی هاست این است که ایران کنونی تجربه 37 ساله را پشت سر دارد حال آن که حاکمیت کنونی عربستان که رفتاری متفاوت با دوران ملک عبدالله در پیش گرفته در کنش های خود با تجربه به نظر نمی رسد.

سعودی ها تصور می کردند با اعدام شیخ نمر در آتش اختلاف شیعه سنی می دمنند و موضوع را در همین حد محدود می کنند. اما هر چند پاره ای اقدامات احساسی مانند حمله به کنسول گری عربستان در مشهد و سفارت در تهران سر زده اما از مواضع مقام معظم رهبری در جلسه درس صبح امروز و نیز واکنش های رسمی دولت پیداست که ایران ، سعودی ها را نه به صرف اعدام یک روحانی شیعه که به خاطر نقض حقوق بشر محکوم می داند و رهبری نیز تصریح کرده اند: « کسانی که صادقانه به سرنوشت بشریت، حقوق بشر و عدالت علاقه مندند باید این قضیه را دنبال نکنند و به این وضعیت بی تفاوت نباشند.»

تاکید بر ارزش های جهان شمول دنیای مدرن به جای اختلافات مذهبی و محدود کردن موضوع به تنش های منطقه ای به اضافه رویکرد تنش زدا در سیاست خارجی می تواند ایران را در موضع برتر بنشانند و عربستان را به گوشه رینگ رقابت های جهانی براند.

فرصت برگزاری انتخاباتی رقابتی و آبرومند در اسفند ماه نیز در اختیار ایران است تا دنیا بداند بین دو قرائت از اسلام تا چه حد می تواند تفاوت باشد. قرائت اول هیچ یک از مناسبات دنیای مدرن را بر نمی تابد و گمان می برد می توان از فناوری های تازه استفاده کرد و غرق در رفاه زیست ولی به شیوه جاهلیت با منتقدان رفتار کرد و قرائتی که بر پایه آن انقلاب اسلامی شکل گرفت

و جمهوریت را به رسمیت شناخت.

هر قدر تفاوت های این دو قرائت را پیش چشم جهانیان قرار دهیم رفتار عربستان را بیش از پیش تقبیح کرده ایم. وگرنه با حمله به مکان های دیپلماتیک سعودی ها تنها مشکلاتی برای سیاست خارجی ایجاد می شود.

صدام حسین آیت الله باقر صدر را اعدام کرد و تاوان آن را پرداخت. ملک سلمان نیز که آیت الله باقر نمر را اعدام کرده دیر یا زود تاوان می پردازد.

اما جدای این آرزو یا امید کاری که از ما بر می آید این است که با تاکید بر معیارهای حقوق بشری حکومت ریاض را در سطح جهانی منزوی و کانون واقعی تروریسم را به جهان معرفی کنیم. هر چه ماهیت عقب مانده حکومت پوسیده سعودی روشن تر و شاخص های دموکراسی و انتخابات در ایران پر رنگ تر شود سخن ما نیز در جهان شنیدنی تر جلوه می کند و خون شهید یافر نمر نیز از جوشش نمی افتد.

منبع: عصرایران؛ مهرداد خدیو